

[Sønderby]

ført. Man har nemlig de senere år kunnet se en generel stigning i bødeniveauet; det fremgår bl.a. af Arbejdstilsynets beretning. Der kan derfor inden for den nugældende lov forventes stigning i bødernes størrelse på alle områder, og det er derfor et spørgsmål, om det er nødvendigt at hæve strafferammen.

Det kan være et spørgsmål, som forslagsstilleren siger, om den skal ligestilles med miljøloven, men det tror jeg egentlig ikke at der er behov for. Den sammenkædning mener vi ikke er nødvendig.

Med hensyn til konfiskation af fortjeneste ved overtrædelse af loven, eksisterer der jo allerede denne mulighed for at sammenkæde. Arbejdstilsynet er instrueret om at være opmærksom på eventuel fortjeneste ved retslig indstilling, og det foregår allerede i dag som fast retspraksis. Rigsadvokaten har anmodet anklagemyndigheden om, at der skal ses på sager på disse områder. Der skal i højere grad end tidligere gennemføres konfiskation, altså hvis der er en økonomisk fordel. Det fremsatte forslag vil derfor nok ikke få den store betydning med hensyn til retspraksis.

Med hensyn til skade forvoldt på unge mennesker kan vi selvfølgelig ikke acceptere, at unge – men det gælder også andre end unge arbejdere – skal arbejde med farlige stoffer, men undertiden synes vi, at man ligesom blander tingene sammen. I det næste forslag siger man, at 13.000 unge og børn er udsat for arbejdsulykker, men samtidig siger man i B 67, at der er mere end 2.000 børn og unge, der har erhvervsarbejde. Så vel er 13.000 unge, der kommer galt af sted, mange, men hvis man kigger på eksempelvis idrætsskader, så er der 34.000, og så kan man egentlig godt spørge: Vil forslagsstillerne så komme med tanker på dette område?

Jeg tror, vi slutter os til arbejdsministerens bemærkninger. Han sagde til sidst, at selvfølgelig har vi forståelse for disse ting, men der foregår jo en udvikling i det med hensyn til strafferamme osv., så der er på nuværende tidspunkt ikke behov for at ændre på loven.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er til hr. Sønderbys bemærkning om antallet af unge mennesker, der kommer til skade i forbindelse med udførelse af erhvervsarbejde.

Dér forstod jeg på hr. Sønderby, at man nu vil le til at sidestille de 13.000 unge mennesker, som kommer til skade, fordi de udfører et erhvervsarbejde i anden persons tjeneste, med – jeg fik ikke helt fat i antallet, men så vidt jeg hørte et temmelig stort antal idrætsudøvere, som frivilligt udfører forskellige idrætslige aktiviteter og derved kommer til skade. Forstod jeg det korrekt, at man vil til at drage en sådan sammenligning fra Venstres side?

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg vil drage den sammenligning, at der altså er 34.000, så kan hr. Poul Erik Dyrlund skrive det ned. Det er en undersøgelse, som er lavet om idrætsskader. Der er den sammenligning, at der altså også er mange, der kommer galt af sted ved det, og jeg spørger så, om man vil til at lave lovgivning om det også, således at nu må man altså ikke have skateboard, og nu må man ikke stå på ski, og nu må man ikke dit og dat, fordi man frivilligt tager del i det. Men mange af de unge, der arbejder, gør det jo også frivilligt, og derfor kan man ikke sige, at vi skal gennemføre strengere straffe på dette område. Jeg synes, som jeg sagde i min indledning, at med de paragraffer, der er i den nugældende lov, er der i allerhøjeste grad taget hensyn til det.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal sige til hr. Sønderby, at Socialdemokratiet ikke agter at foretage initiativer i denne sammenhæng over for de unge mennesker, som kommer til skade i forbindelse med idrætsskader osv., og jeg skal såmænd også give begrundelsen. Det er jo sådan, at vi i Socialdemokratiet betragter det som værende betydelig mere alvorligt, hvis man drager den sammenligning, at min knægt vælter på skateboaret og slår sig på sit knæ eller sit ben, og så den unge person, som udfører et stykke erhvervsarbejde og derved mister en legemsdel ved at putte den eksempelvis i en kødhakker eller noget i den stil. Der er en meget, meget stor forskel, og derfor mener vi, at situationen er den, at der ikke kan drages sammenligninger eller paralleller.